

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 1 augustus 2011 in
zaak nrs. 11/20733 en 11/20735 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 juni 2011 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 augustus 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 augustus 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister, thans: minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hogerberoepschrift als grief 1 is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. De vreemdeling heeft op 14 juni 2011 in Nederland een asielaanvraag ingediend. Uit onderzoek in het Eurodac-systeem is gebleken dat hij eerder een asielaanvraag in Italië heeft ingediend. Niet in geschil is dat Italië op grond van de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening) verantwoordelijk is voor de behandeling van de in Nederland ingediende asielaanvraag.

2.3. In de grieven 2 en 3 heeft de vreemdeling zich, onder verwijzing naar diverse stukken, samengevat en voor zover thans van belang, op het standpunt gesteld dat de voorzieningenrechter heeft miskend dat de minister ten aanzien van Italië niet kon uitgaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel omdat de asielprocedure in Italië niet voldoet aan het Unierecht en overdracht aan dat land strijdig is met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM). De minister had volgens de vreemdeling de behandeling van het asielverzoek dan ook op grond van artikel 3, tweede lid, van de Verordening aan zich moeten trekken.

2.4. Bij uitspraak van 14 juli 2011 in zaak nr. 201009278/1/V3 (www.raadvanstate.nl), heeft de Afdeling, samengevat weergegeven, overwogen dat uit het arrest van 21 januari 2011 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak M.S.S. tegen België en Griekenland, zaak nr. 30696/09, JV 2011/68 (hierna: het arrest in de zaak M.S.S.) voortvloeit dat ook in een situatie waarin een vreemdeling zijn stelling dat overdracht strijdig is met artikel 3 van het EVRM, louter onderbouwt met een beroep op algemene documentatie die informatie bevat over één of meer van de blijkens het arrest relevante aspecten, een zorgvuldige beoordeling daarvan geboden is.

2.4.1. In de onderhavige zaak heeft de vreemdeling zich, evenals in de zaak die heeft geleid tot voormelde uitspraak van 14 juli 2011, reeds in de besluitvormingsfase en in beroep bij de voorzieningenrechter op documenten beroepen waarvan niet op voorhand kan worden gezegd dat ze niet relevant zijn voor de beoordeling van de vraag of de in het arrest in de zaak M.S.S. genoemde aspecten aan overdracht in de weg staan. Nu in het besluit een op deze documenten toegespitste standpuntbepaling ten aanzien van de volgens het arrest in de zaak M.S.S. relevante aspecten ontbreekt, zijn deze niet beoordeeld op de in het arrest in de zaak M.S.S. omschreven wijze. De voorzieningenrechter kon de minister dan ook niet zonder meer volgen in zijn standpunt dat in zijn algemeenheid ten opzichte van Italië mag worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. De grieven slagen.

2.4.2. Het hoger beroep is reeds daarom kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, gezien het vooroverwogene, het beroep tegen het besluit van 22 juni 2011 alsnog gegrond verklaren en dat besluit wegens strijd met artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) vernietigen.

2.5. De Afdeling ziet echter aanleiding met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb te bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven.

2.5.1. Daartoe wordt in de eerste plaats verwezen naar voormelde uitspraak van 14 juli 2011 waarin reeds is overwogen dat er, gelet op de beoordeling waartoe het arrest in de zaak M.S.S. noopt, vanuit kan worden gegaan dat eventuele schendingen van het Unierecht in het land waaraan de vreemdeling wordt overgedragen die buiten het kader van de door het EHRM in de zaak M.S.S. bij de beoordeling betrokken aspecten vallen en derhalve niet leiden tot de conclusie dat bij overdracht aan een andere lidstaat sprake is van een dreigende schending van artikel 3 van het EVRM, niet tot het oordeel leiden dat een lidstaat vanwege dergelijke schendingen de behandeling van een asielverzoek met toepassing van artikel 3, tweede lid, van de Verordening aan zich moet trekken. Uit het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 21 december 2011 in de gevoegde zaken C-411/10 en C-493/10 (www.curia.europa.eu) blijkt dat zo op de juiste wijze is beoordeeld of wordt voldaan aan de eisen die voortvloeien uit het Unierecht.

2.5.2. Voorts heeft de Afdeling in voormelde uitspraak van 14 juli 2011 overwogen dat ook indien de voorhanden documenten over de situatie in Italië worden beoordeeld op de wijze waarop dat in het arrest in de zaak M.S.S. is gepreciseerd, geen grond bestaat voor het oordeel dat de documenten waar de vreemdeling zich in die zaak op heeft beroepen, tot het oordeel moeten leiden dat hij niet aan Italië mag worden overgedragen.

De documenten waar de vreemdeling zich in deze zaak op heeft beroepen geven geen aanleiding voor een ander oordeel.

Ook het persoonlijk relaas van de vreemdeling biedt geen indicaties voor het oordeel dat de Italiaanse asielprocedure niet aan de daaraan te stellen eisen voldoet. De vreemdeling heeft in Italië immers een asielaanvraag kunnen indienen. De vreemdeling werd in het verleden in Italië niet bedreigd met uitzetting naar zijn land van herkomst. Evenmin kan uit zijn verklaringen worden afgeleid dat hij eerder in dat land het slachtoffer is geworden van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling.

2.5.3. Onder deze omstandigheden ziet de Afdeling dan ook geen grond voor het oordeel dat door de overdracht van de vreemdeling aan Italië een situatie zal ontstaan die strijdig is met artikel 3 dan wel 13 van het EVRM en de minister zich om die reden niet met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel op het standpunt kan stellen, dat ervan kan worden uitgegaan dat Italië de refoulementverboden niet zal schenden.

2.6. De minister voor Immigratie, Integratie en Asiel dient op na te melden wijze te worden veroordeeld tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 1 augustus 2011 in zaak nr. 11/20733;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de minister voor Immigratie en Asiel van 22 juni 2011, kenmerk 1105.13.1025;
- V. bepaalt dat de rechtsgevolgen van dat besluit geheel in stand blijven;
- VI. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,- (zegge: dertienhonderdelf euro) geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, waarvan € 874,- (zegge: achthonderdvierenzeventig euro) voor het beroep en € 437,- (zegge: vierhonderdzevenendertig euro) voor het hoger beroep. Het totale bedrag dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. G. van der Wiel, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.W. Prins, ambtenaar van staat.

w.g. Van der Wiel
lid van de enkelvoudige kamer

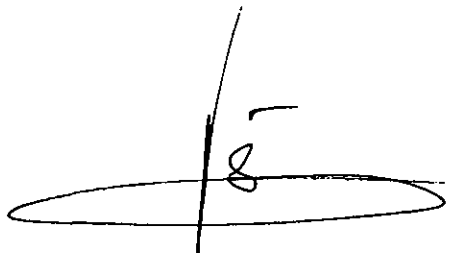
w.g. Prins
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 februari 2012

363-722.

Verzonden: 3 februari 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, horizontal oval shape with a vertical line crossing it near the center. The signature is stylized and appears to be the initials 'H.C.' followed by a flourish.

mr. H.H.C. Visser

01/08 2011 12:31 FAX 0388884730

rd zwolle vk

0003/000

AFSCHRIFT

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Voorzieningenrechter
Registratienummer: Awb 11/20735 (voorlopige voorziening)
Awb 11/20733 (beroep)

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op
van Ivoriaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 1105.13.1025, verzoeker,
gemachtigde mr. M.M. Polman, advocaat te Rotterdam;

en

de minister voor Immigratie en Asiel (Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage, vertegenwoordigd door mr. R. Jonkman,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1. Procesverloop

Op 14 juni 2011 heeft verzoeker een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 22 juni 2011 heeft verweerder de aanvraag afgewezen omdat Italië verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

Bij brief van 22 juni 2011 is daartegen beroep ingesteld. Verzoeker mag de behandeling daarvan niet in Nederland afwachten. Bij verzoek van 22 juni 2011 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist. Het verzoek is voorzien van gronden bij brief van 3 juli 2011.

Het verzoek is ter zitting van 26 juli 2011 behandeld. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door de gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat wordt voldaan aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeker in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.

2.2 Ingevolge artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor

01/08 2011 12:31 FAX 0388884730

rb zwolle vk

0004/000

AWB 11/20735 (voorlopige voorziening)
AWB 11/20733 (beroep)

blad 2/4

bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag. In dit geval is van toepassing Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Vo 343/2003).

2.3 Italië heeft niet tijdig gereageerd op het terugnameverzoek, zodat Italië op grond van artikel 20, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vo 343/2003 wordt geacht in te stemmen met terugname van verzoeker.

2.4 Verzoeker stelt dat verweerder Italië ten onrechte - op basis van de Eurodac-gegevens - verantwoordelijk acht voor de behandeling van zijn asielverzoek. Daartoe voert verzoeker aan dat in Italië nooit zijn vingerafdrukken zijn genomen en dat hij bovendien in de gestelde periode niet in Italië was. In dit verband heeft verzoeker een kopie van zijn geboorteakte overgelegd, die volgens verzoeker is afgegeven op een datum dat hij zich in Ivoorkust bevond.

De voorzieningenrechter volgt verzoeker niet in zijn betoog. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verzoeker zijn stellingen onvoldoende onderbouwd. Daarbij wordt overwogen dat de geboorteakte geen origineel document is, maar een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld. Aan de geboorteakte kan dan ook niet de waarde worden gehecht die verzoeker daaraan gehecht wenst te zien. Gelet op het vorenstaande bestaat er geen grond voor het oordeel dat verweerder niet van de juistheid van de resultaten van het Eurodac-onderzoek heeft kunnen uitgaan. De enkele verwijzing naar een uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, van 2 januari 2001 (Awb 99/5093) kan niet worden aangemerkt als een concreet aanknopingspunt voor een andersluidende conclusie, gelet op de gedateerdheid van die zaak alsmede het feit dat niet is gebleken van gelijke gevallen.

2.5 Ingevolge artikel 3, tweede lid, van de Vo 343/2003, voor zover thans van belang, kan, in afwijking van het eerste lid, verweerder een bij hem ingediend asielverzoek van een onderdaan van een derde land behandelen, ook al is hij daartoe op grond van de in deze verordening neergelegde criteria niet verplicht.

2.6 Verzoeker heeft voorts aangevoerd dat verweerder niet zonder nader onderzoek uit mag gaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel, omdat Italië zich niet houdt aan de internationale verplichtingen. Aan de (toegang tot de) Italiaanse asielprocedure kleven vele gebreken en vele voorzieningen, waaronder de opvangvoorzieningen, ontbreken. Eiser vreest bij uitzetting naar Italië voor (in)direct refoulement. Daarbij komt dat hij vreest te worden gedetineerd, terwijl hij niet in de gelegenheid zal worden gesteld deze detentie aan te vechten bij een rechter. Ter onderbouwing van zijn stellingen verwijst verzoeker naar:

- een artikel van A. Ricci Ascoli uit de NAV van 3 juni 2009;
- een rapport van Th. Hammarberg van 16 april 2009;
- het rapport van de CPT inzake het bezoek aan Italië in juli 2009, van 28 april 2010;
- een rapport van Pro Asyl, getiteld "Zur Situation von Flüchtlingen in Italien", van 28 februari 2011;
- een rapport van NOAS, getiteld "The Italian approach to asylum: system and core problems", van 1 april 2011;
- jurisprudentie van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem.

01/08 2011 12:31 FAX 0388884730

rb zwolle vk

0005/0000

AWB 11/20735 (voortopige voorziening)
AWB 11/20733 (beroep)

blad 3/4

Eiser heeft verder nog gewezen op het arrest van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens van 21 januari 2011, JV 2011, 68 (M.S.S. tegen België en Griekenland).

2.7 In zijn algemeenheid mag verweerder ten opzichte van Italië uitgaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Het is aan verzoeker om aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Italië anders is.

De rechter is van oordeel dat verzoeker hierin niet geslaagd is. Uit het M.S.S.- arrest blijkt onder meer dat een zorgvuldige beoordeling van overgelegde algemene informatie geboden is. Met de overgelegde stukken heeft verzoeker evenwel niet aangetoond dat de toepassing van de asielprocedure in Italië in de praktijk van zodanige aard is dat op basis daarvan zou moeten worden geconcludeerd dat wat voor Griekenland had te gelden in gelijke mate opgaat voor Italië en dat concretere informatie niet zou kunnen worden verlangd. De voorzieningenrechter vindt steun voor dit oordeel in de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 14 juli 2011 (geregistreerd onder 201009278/1/V3, www.raadvanstate.nl), waarin een aantal van de door verzoeker overgelegde documenten reeds zijn betrokken. De overige, door verzoeker overgelegde documenten, zijn reeds verouderd of van soortgelijke strekking als de overige documenten en kunnen derhalve niet leiden tot een ander oordeel.

Het persoonlijk relaas van verzoeker biedt geen indicaties voor het oordeel dat de Italiaanse asielprocedure niet aan de daaraan te stellen eisen voldoet. De enkele stelling daartoe, zonder deze stelling te onderbouwen met stukken die hem persoonlijk betreffen, bijvoorbeeld met betrekking tot zijn asielprocedure in Italië is daartoe onvoldoende.

Verweerder heeft zich daarom met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel op het standpunt kunnen stellen, dat ervan kan worden uitgegaan dat Italië de verplichtingen zoals vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag en het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden niet zal schenden.

2.8 Het beroep heeft geen redelijke kans van slagen, zodat het verzoek wordt afgewezen. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 van de Awb, tevens het beroep ongegrond.

2.9 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

01/08 2011 12:31 FAX 0388884730

rb zwolle vk

0005/0000

AWB 11/20735 (voorlopige voorziening)
AWB 11/20733 (beroep)

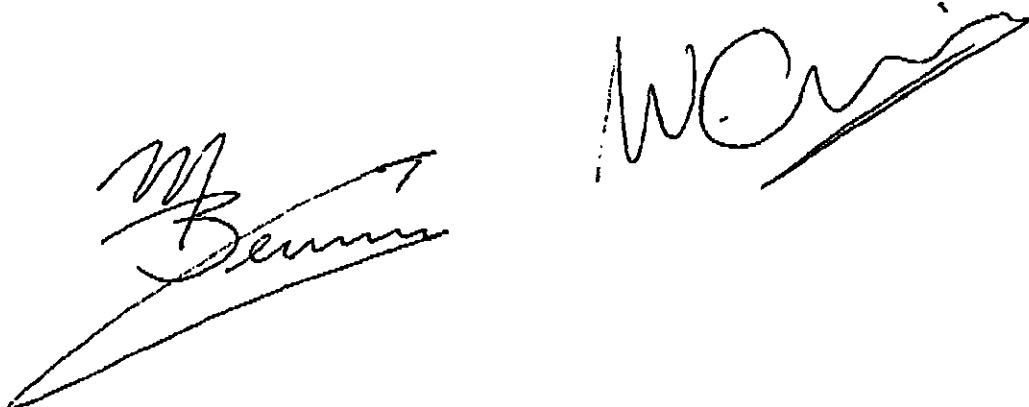
blad 4/4

3. Beslissing

De voorzieningenrechter

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen af;
- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.J.B. Cornelissen, rechter, en door hem en mr. M.J.S. Benning als griffier ondertekend. Uitgesproken in het openbaar op **01 AUG. 2011**

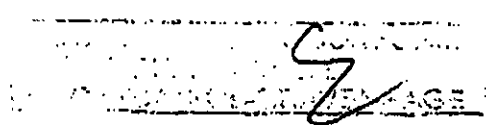

The image shows two handwritten signatures. On the left is the signature of M.J.S. Benning, and on the right is the signature of W.J.B. Cornelissen. Both signatures are written in black ink and are somewhat stylized.

Afschrift verzonden op: **01 AUG. 2011**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak, voor zover daarbij in de hoofdboek is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingszaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

The image shows an official stamp of the court, with a handwritten signature over it. The stamp contains the text 'RECHTER' and 'GRIFFIER' and is partially obscured by the signature.

HET POLMANHUIS

Advocaat

Mw mr M.M. Polman

Bezoek-, en correspondentieadres:
Rotterdam Brainpark 11
Lichtenauerlaan 102 - 120
3062 ME Rotterdam

Tel: 010 - 798 24 49

Fax: 010 - 204 55 55

e-mail: polman@polmanhuis.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
08 AUG 2011	
ZAAKNR.	201108688
AAN:	V2
BEHANDELD DD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Tevens per fax: 070 - 365 1380

Rotterdam, 8 augustus 2011

APPELSCHRIFT

Inzake: / Staat
Mijn ref.: 2011068
V nr:
Uw ref.: n.n.b.

Hoogedelgestreng College,

Door deze en derhalve tijdig binnen de wettelijke beroepstermijn stelt ondergetekende, mr M.M. Polman, advocaat, kantoor houdende te 3062 ME Rotterdam, aan de Lichtenauerlaan 102-120, die verklaart bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn door [redacted], hierna te noemen appelllant, thans verblijvende te [redacted] aan de [redacted], en domicilie kiezende ten kantore van gemachtigde, om dit appelschrift in te dienen, te ondertekenen en hoger beroep in te stellen, tegen de uitspraak van 1 augustus 2011, verzonden op 1 augustus 2011, reg.nr. Awb 11/20735 & 11/20733 van de rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, vreemdelingenkamer (bijlage 1).

De rechtbank heeft het verzoek en het beroep van appelllant tegen de afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), afgewezen en het beroep gelijktijdig ongegrond verklaard.

Verweerder ten deze is namens de Minister voor Immigratie en Asiel, de Immigratie-, en Naturalisatiedienst, hierna te noemen verweerder.

Achtergrond:

Verweerder werpt appelllant tegen dat hij eerder in Italië heeft verbleven, zodat Italië verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn asielaanvraag. Appelllant heeft aangevoerd dat er nimmer vingerafdrukken van hem in Italië zijn afgenomen en hij in de gestelde periode nimmer in Italië aanwezig is geweest. Ter ondersteuning hiervan heeft appelllant een kopie van zijn geboorteakte overgelegd, die hij in persoon in de Ivoorkust heeft verkregen in de periode dat appelllant volgens verweerder in Italië zou verblijven.

HET POLMANHUIS

Advocaat

Grief 1:

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat de uitspraak van de rechtbank Arnhem d.d. 2 januari 2001 (Awb 99/5093) geen aanknopingspunt biedt wegens de gedateerdheid bij de overweging dat appellant zijn stelling onvoldoende heeft onderbouwd.

Toelichting:

Uit de aangevoerde gronden blijkt dat appellant heeft betoogd dat het vingerafdruksysteem niet zonder meer onfeilbaar is. Ter adstructie van zijn stelling heeft appellant voornoemde uitspraak overgelegd. De rechtbank heeft nagelaten inzichtelijk te motiveren waarom het vingerafdruksysteem wel als betrouwbaar kan worden aangemerkt, dan wel heeft de stelling op dit punt niet gemotiveerd weerlegd.

Grief 2:

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat verweerder mag uitgaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel.

Toelichting:

Appellant meent dat met name recent geproduceerde rapporten, zoals het rapport van NOAS van 1 april 2011 en het rapport van Pro Asyl van 28 februari 2011 blijken te geven van een fundamenteel slecht functionerend asielsysteem, waardoor het doorlopen van een zorgvuldige asielprocedure, de toegang tot de rechter, het achterwege blijven van (indirect) non-refoulement risico een kwestie is van geluk. Daarbij komt ook nog het gegeven dat uit de aangehaalde rapporten blijkt dat vooral Dublinclaimanten het slachtoffer worden van een slecht functionerend asielsysteem. Het feit dat de Italiaanse autoriteiten nog immer niet hebben gereageerd over het verzoek tot overname, duidt op een slecht functionerend asielsysteem.

De hiervoor aangehaalde rapporten, maar ook de overige rapporten duiden op een situatie die vergelijkbaar is met de situatie in Griekenland.

Grief 3:

De rechtbank interpreteert het arrest van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens van 21 januari 2011, JV 2011, 68 (M.S.S. tegen België en Griekenland) op een onjuiste wijze.

Toelichting:

Uit het MSS-arrest komt o.a. naar voren dat algemene informatie ook kan duiden op concrete aanwijzingen dat niet langer kan worden uitgegaan van het interstatelijke vertrouwensbeginsel. De rechtbank heeft nagelaten inzichtelijk te motiveren waarom de situatie in Italië niet te vergelijken is met Griekenland.

Conclusie:

De bestreden uitspraak is onvoldoende inzichtelijk, althans niet deugdelijk gemotiveerd.

HET POLMANHUIS

Advocaat

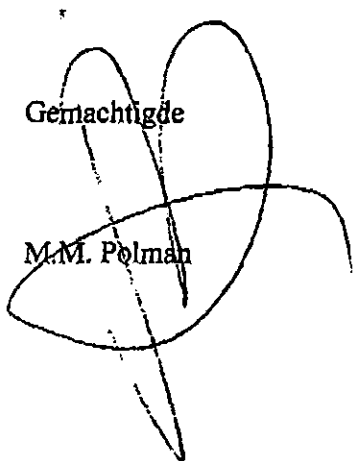
REDENEN WAAROM:

Appellant zich tot U wendt met het eerbiedig verzoek:

1. Dit hoger beroep gegrond te verklaren;
2. De aangevallen uitspraak te vernietigen;
3. Het bepaalde in artikel 44 Wet RvS, dan wel in artikel 42 Wet RvS toe te passen;
4. Verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Gemachtigde

M.M. Polman

Bijlage(-n): 1